

חד גדיא

איציק מאנגר

תרגום: יעקב שבתאי

קנה אבינו גדי לבן,
קנה אותו מכבר
ב"חד גדיא" כלא אותו
עם חבל על צוואר.
עצוב הגדי ומר לו מר
במרי לבו יגנח,
בקיץ לא יראה דשאים
בחורף - שלג צח.
אומר אחי לי: "איציק, שמע
הרי זה אי אפשר,
על גדי לבן שלא חטא
הלב ממש נשבר".
משיב אני לנאטל: "כן,
מה יש פה לדבר?"
וזה היה בליל אביב
צלול ומסחרר.
אבי ישן, אמי נמה,
בבית דומיה;

בלאט הוצאנו את הגדי מתוך ה"חד גדיא".
הולכנו את הגדי חיש קל,
משכנו בקרניו,
ואם הוא פה או אם הוא שם
לא נגלה עכשיו.
הסדר בא, מוזגים כוסית,
אבי מביט אלי,
שואל אותי: "היכן הגדי?"
אני מושך כתפי.
שואל אבי את נאטל: "נו?"
משיב אחי שלי,
כי מן הפסח שעבר
הוא לא ראה שום גדי.
אבי שותק, אמי בוכה,
ודמעתה מרור;
שרים כולם את "חד גדיא"
אך אוי לו למזמור.
וגדי לבן בשדה הבר
קופץ לו כה וכה
ונהנה מן החמה
והעולם כולו.